

prošnje slov. starišev za slov. ljudsko šolo kar v eni sapi zavreči, ali od vlade se mu je namignilo, da tega ne sme in zato se vrši sedaj neko preiskovanje, je-li v resnici take šole potreba. Mogoče je tedaj še vendar-le, da se slov. šola še napravi, če tudi ni »mestnim očetom« po volji.

Tržaško. Okolica Trsta je vsa slovenska, vendar pa sili že tudi va-njo laščina, kajti nekaterim se dozdeva, da je »nobel« lomiti laščino; prav tako je torej ondi, kakor je blizu naših mest z nemščino. Hvale vredno pa je, da je po vaséh okoli mesta že več pevskih društev, v katerih se goji lepo slov. petje in tako se nadalava pot do slov. mišljenja.

Istra. Odkar so vrli slov. in hrv. kmetje vrgli lahončice raz županske stole, počenja laška drhal, kar le more, da ogreni kmetom življenje. Posebno divji so lahoni v mestu Buzetu ter ima tamošnji hrv. župan trpeti od njih marsikako sitnobo, ali on je mož, ki se jim ne uda iz lahka.

Hrvaško. »Hrvaška Matica« je društvo, ki izdaja leto za leto hrv. knjige, učene pa tudi priproste, stoji na trdnih nogah in je lani izdala celo 10 knjižic. Hvalijo jih, da so dokaj zanimive.

Ogersko. Vlada stranka je jako vesela, da je pri zadnjih volitvah zmagala in grof Szápáry, predsednik ministerstva, se lahko ponaša s to svojo stranko, kajti njegova volja je tudi volja cele stranke. Vpraša se samo, kako dolgo da si ostanete vlada in vladna stranka tako dobri.

Bukovina. Deželni zbor v Črnovicah je razpuščen, ker je nad polovico poslancev odložilo svoje poslanstvo. To so storili, ker jim ni bila po volji praska med deželnim predsednikom, grofom Pace in deželnim glavarjem, baronom Vassilko. Zadnji brz ne bode več izvoljen za dež. glavarja.

Vunanje države.

Rim. Sv. oče Leon XIII. so tovnjej dali, ob obletnici svoje izvolitve za naslednika sv. Petra, večjo svoto razdeliti med uboge duhovnike v Rimu in 10.000 lir med revne rodbine mesta.

Italijansko. V državnem zboru je predlagal Perome, naj se odbere posebna komisija za to, da gleda, se-li da prihraniti kaj v proračunu vojnega ministra. Le-ta je hitro ugovarjal zoper znižanje tega procuna, češ, da mora Italija prej ali slej mahiniti nad Avstrijo. No mi se ne bojimo laške vojske; če bode treba, Lahom še že »podžgejo pete« naši vojaki.

Francosko. Predsednik republike, Sadi-Carnot je že vendar-le spravil v kupe ministerstvo. Na čelu mu je njegov »prijatelj« Loubet, drugi ministri pa so blizu vsi ostali, samo Constans ni več našel mesta v novem ministerstvu, ali ravno ta je mislil, da brez njega ni mogoče spraviti vlade na noge. Pravi se, da novo ministerstvo ni tako sovražno sv. cerkvi, kakor je bilo v prejšnji podobi. Mi še stojimo v tem na strani Tomaža.

Angleško. V tej državi je veliko plemenite gospode in v njenih rokah je največ zemljišča, toda zadnja leta ne morejo več polja obdelovati, ker jim manjka ljudij za taka dela. Sedaj pa misli vlada na to, kako da se more to vzboljšati, ali postava, katera naj v tem oziru pomaga, ne zdi se nam več, kakor le poskušnja. Ljudje silijo tudi tam v mesta ali v kraje, kjer so tovarne, polje nese jim premalo.

Nemško. Dolga zima je tudi v Berolinu napravila veliko revščino in jezera ljudij pomikava se po ulicah ter kliče: Dela, dela! Gladna drhal je že več tržnic ropala in daje »dela« redarjem na silo, sama pa ne dobi dela in tudi kruha ne.

Rusko. Minister za državne finance je sklenil za

20 milj. rubljev zlata iz tujih držav spraviti nazaj v ruske blagajnice. Najbrž je storil to »iz ljubezni« do naše države, kajti pri nas bode treba zlata veliko, ako se vpelje »zlata veljava« in kaj, če bi potem tudi rusko zlato prišlo le-sem v naše kase! Zato ga hoče mož že prej dobiti domov, potem bi ga ne dobil več. Na vsak način pa bode zlato dražje, kakor je bilo doslej.

Bolgarsko. Novi pravosodni minister ni pravoslovec, sicer pa je mož velike izobraženosti. To je pri nas čisto drugače, kajti pri nas je pravoslovec za vsako službo, n. pr. tudi za ministra za uk in bogočastje.

Srbsko. Skupščina ali državni zbor v Belemgradu si ni več volila Pašića za predsednika. — Mesto Beligrad vzame 3 milj. posojila. Vidi se torej, da zna tudi ondi gospoda delati dolge.

Tursko. V Carigradu je nekdo napadel dr. Vulko-
vića, bolgarskega poslanika, na ulici ter ga je tako nabodel, da je mož čez nekaj dnij umrl. Pravi se, da je to storil Bolgar, ki ni zadovoljen s sedanjim knezom in njegovo vlado.

Grško. Kralj je poklical predsednika v ministerstvu, Delyannisa, pred-se ter se sodi neki iz tega, da mora ministerstvo odstopiti. Da pride do tega, to smo rekli že v zadnjem listu. Krivo je pa neki slabo gospodarjenje z drž. denarjem.

Afrika. Po večih deželah, kjer prebivajo zamurci, biva še vedno kupčija s sužnji in dogodéva se celo, da starši sami prodajo svoje otroke. Tako v Congu in še drugod. Arabci pa so kupci na-nje.

Amerika. V Chicagu bode drugo leto ob enem z razstavo, tudi velik »katoliški shod«. Priprave za-nj pa so tudi drugačnje, kakor so po navadi pri nas, amerikanske.

Za poduk in kratek čas.

Bajka o veri.

(Iz rusčine preložil J. Sattler.)

V davnih časih bil cesarjevič. Oče njegov ga pošlje na potovanje; ali da mu samo jednega spremljevalca. To užali mladeniča zelo. Modri cesar pa mu pravi: »Ustreči hočem otročji tvoji želji; dam ti s seboj bogastvo in vojake; toda prepričaj se boš, da ti več koristi samo jeden spremljevalec, kakor vse drugo.«

Cesarjevič se poda na svojo pot; ali brz, ko stopi čez mejo, napade ga sovražni sosed, ubije njegove vojake in mu vzame vse imetje. Ostal mu je le jeden spremljevalec. Mladeniča potrpe ta izguba popolnoma. Zdaj stopi k njemu spremljevalec, za katerega se je malo zmenil v sreči, in mu reče: »Misli na Boga!« Cesarjevič misli na Boga in pozabi svojo nadlogo.

Čez nekaj časa prideta v veliko puščavo in se zablodita. Solnce je peklo silno; nikjer ni bilo studenca; ginévala sta žeje. Res nastopi hladna noč in ju okrepča; vendar sta izgubljena, ko napoči iz nova vroči dan, če ne najdeta prej poti iz puščave. Mladenič začne jokati; zvesti spremljevalec pa mu reče: »Misli na Boga!« Cesarjevič misli na Boga; dvigne svoje oči prote nebu in zazre znano zvezdo; po njej uravnava svojo pot in pride srečno iz puščave.

Iz nova potujeta dalje. Prideta do silnega gorovja, ki je kipelo s svojimi snežnimi vrhovi do neba. V teh gorah jima je iti neki dan po ozki brvi čez globok, grozen prepad. Ko dospeta do srede brvi, zavpije cesarjevič: »Po meni je! Vrti se mi v glavi.« Ali spremljevalec mu reče: »Misli na Boga!« Cesarjevič dvigne svoje oči

